

AJATUKSIA OPISKELUSTA

Raskas opiskelu vaatii raskaat huvit

Kaikille on varmaan tuttua, että opiskeluaika mielletään elämänvaiheeksi, jossa hauskanpidolla ei ole rajoja. Varsinkin teekkarit yhdistetään railakkaaseen juhlimiseen, vaikka tarkemmin teekkareita seuratessa voi kyllä huomata, että muutakin heidän elämäänsä mahtuu. Samanikäiset muut nuoret toimivat aika samalla lailla. Nuoruushan on kaikille vauhdikasta ja mahtavaa aikaa.

Hauskanpitoon liittyy monesti myös olut ja muut juomat. Suurin osa osaa käyttää niitä sopusuhtaisesti osana juhlintaa. Pienellä osalla on kuitenkin luontainen taipumus tulla riippuvaiseksi esimerkiksi alkoholista, tupakasta tai vaikka pelaamisesta. Heidän kohdallaan ympäristö voi joutua aika haasteellisiin tilanteisiin yrittäessään ymmärtää, mistä oikein on kyse.

Ehkä eniten erilaisissa riippuvuuksissa ihmetyttää se, miten tiukasti ne vetävät kyseistä ihmistä puoleensa. Aikaisemmin ihan fiksu ihminen jättää sosiaaliset velvoitteet hoitamatta ja tekee miltei mitä tahansa voidakseen jatkaa juomista tai pelaamista, kummasta sitten onkin kyse. Vierellä kulkeva ystävä voi kokea karvaitakin pettymyksiä, kun riippuvainen kaveri ei lupauksistaan huolimatta lopeta.

Tärkeää sekä muille että riippuvuudesta kärsivälle on ymmärtää se, että kyse on ihan kunnan ongelmasta. Yksilön omat voimat eivät monestikaan riitä esimerkiksi päihteistä irrottautumaan. Ulkopuolisella avulla tällaisesta voi kuitenkin hyvin parantua

Kun kirjoittaa juhlimisesta ja alkoholiongelmista samassa tekstissä, tuntuu kuin pilaisi hyvän tunnelman. Niin ei tarvitsisi olla, mutta meidän kulttuurissamme näiden aiheiden välille on syntynyt vastakkainasettelu. Ehkä syy on siinä, että hauskanpitoa ikään kuin moralisoidaan, jos aiheet yhdistetään. Lisäksi meidän ajallemme on tyypillistä ajatella, ettei menestyjällä ole ongelmia. On hävettävää, jos itsellä on jotain tämän kaltaista.

Jotta hauskanpito olisi jatkossakin mukavaa, on hyvä pitää mielessä, että tällainen riippuvuus voi tulla eteen. Jos oma ottaminen menee suurkulutuksen rajalla (miehillä 24 keskiolutpulloa viikossa ja naisilla 16), kannattaa pysähtyä miettimään, onkohan kyseessä alkava ongelma. Kaverillekin kannattaa huomauttaa, jos määrät näyttävät hurjilta. Samalla on hyvä muistaa, että ihmistä ei voi tällaisissa asioissa auttaa, ellei hän itse halua. Päätös on aina yksilön oma. Hyvä kun yrittä.

Toivon edelleen meille kaikille mahtavia juhlia opiskelemisen ja opettamisen vastapainoksi!

Leena Korpinen